

r a d e c k i

**KAROL
WOJCIECH RADECKI**

Karol Wojciech Radecki urodził się 1 listopada 1946 roku w Milanówku. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Prusa w Grodzisku Mazowieckim studiował na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej.

Studia ukończył w 1970 roku, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektronika w zakresie elektroniki o specjalności radiotechnika. Pracę magisterską *Badanie wiązki atomów cezu Cs133* wykonał w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk pod kierunkiem profesora Stefana Hahna i doktora Andrzeja Chachulskiego. Wyniki pracy magisterskiej były wykorzystane przy budowie pierwszego polskiego miniaturowego cezowego wzorca częstotliwości.

Karol W. Radecki pracuje w Politechnice Warszawskiej od 1970 roku. Jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym w Instytucie Radioelektroniki Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych. Stopień doktora nauk technicznych otrzymał w 1978 roku.

Przedmiotem rozprawy doktorskiej Karola W. Radeckiego była budowa spektrometru mikrofalowego z wiązką atomową srebra, z wykorzystaniem jednoczesnego rezonansu atomowego dwóch stabilnych izotopów tego pierwiastka Ag107 i Ag109. Zbudowany spektrometr był unikatowy w skali krajowej, a w niektórych aspektach — w skali światowej. Spektrometry tego rodzaju nie były dotychczas budowane. Nowość pracy polegała na eksperymentalnym zrealizowaniu pomiaru tzw. linii superpozycyjnej, czyli jednoczesnego rezo-

nansu dwóch izotopów, w danym przypadku izotopów srebra.

Karol W. Radecki od początku zatrudnienia aktywnie uczestniczył w działalności dydaktycznej Zakładu Radiokomunikacji. Prowadził autorskie wykłady, ćwiczenia i laboratoria z zakresu radiokomunikacji na studiach dziennych magisterskich, studiach wieczorowych i podyplomowych, a także wykłady na kursach telefonii komórkowej dla pracowników PTK Centertel.

Przygotował liczne materiały pomocnicze do prowadzonych przez siebie zajęć dydaktycznych. Jest redaktorem i współautorem skryptu *Materiały i elementy elektroniczne*, współredaktorem skryptu *Teoria sygnałów i modulacji. Laboratorium*, współautorem skryptu *Systemy radiokomunikacyjne. Laboratorium*.

Ostatnio prowadzi wykłady z: „Sygnałów i modulacji”, „Materiałów i elementów elektronicznych”, „Radiowych systemów nawigacyjnych i wzorców częstotliwości”.

Przez wiele lat pełnił funkcję kierownika laboratoriów studenckich. Pod jego kierunkiem

Słowa kluczowe

- radiokomunikacja
- wzorce częstotliwości
- radiowe systemy wspomagania osób niepełnosprawnych

R

zostały wykonane 54 prace dyplomowe magisterskie i inżynierskie. W 1975 roku za osiągnięcia w pracy naukowo-dydaktycznej, wychowawczej i organizacyjnej otrzymał nagrodę Dziekana Wydziału Elektroniki, a w 1999 i 2001 roku Nagrody zespołowe I stopnia Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia dydaktyczne.

Działalność naukowa Karola W. Radeckiego koncentruje się wokół zagadnień stabilizacji częstotliwości za pomocą atomowych wzorców częstotliwości oraz budowy elektronicznych systemów wspomaganie osób niewidomych. Prace badawcze miały przede wszystkim charakter aplikacyjny i były prowadzone w ramach różnych projektów badawczych oraz prac własnych i statutowych.

W zakresie wzorców atomowych dotyczyły one projektów oraz badań srebrowego i cezowego spektrometru mikrofalowego. Karol W. Radecki był członkiem kierownictwa zespołowego projektu Instytutu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej Polskiej Akademii Nauk i Instytutu Radioelektroniki Politechniki Warszawskiej „Elektroniczny system orientacji terenowej w środowisku miejskim dla osób niewidomych”, finansowanego z funduszy PHARE. Uczestniczył w projektach badawczych dla potrzeb Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej, Instytutu Lotnictwa i Centrum Naukowo-Technicznego PKP.

W 1973 roku za opracowanie laboratoryjnego stanowiska wysokiej próżni otrzymał Nagrodę zespołową Rektora Politechniki Warszawskiej. Za działalność naukowo-badawczą otrzymał w 1979 roku Nagrodę indywidualną III stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz w 1982 roku Nagrodę zespołową Rektora Politechniki Warszawskiej. Jest autorem lub

współautorem 42 publikacji naukowych, współautorem jednego patentu.

Obecna działalność naukowa Karola W. Radeckiego dotyczy metod poprawy dokładności cezowych wzorców częstotliwości oraz budowy i badań radiowych układów orientacji i nawigacji terenowej dla osób niewidomych.

Karol W. Radecki łączy pracę dydaktyczną i naukową z działalnością organizacyjną i społeczną. Przez kilka lat organizował i pełnił funkcję sekretarza seminariów naukowych w Instytucie Radioelektroniki. Organizował studenckie wizyty naukowo-techniczne w radiowych i telewizyjnych ośrodkach nadawczych, zakładach przemysłowych i laboratoriach naukowych, był opiekunem zawodowych praktyk studenckich, członkiem Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej. Jest członkiem Krajowego Komitetu Narodowego Union Radio-Scientifique Internationale, przewodniczącym Krajowej Komisji A (Metrologii Elektromagnetycznej) Union Radio-Scientifique Internationale, członkiem Komitetu Programowego Krajowego Sympozjum Nauk Radiowych Union Radio-Scientifique Internationale, członkiem Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE).

Przez wiele lat był przewodniczącym Rady Programowej Radia Bogoria w Grodzisku Mazowieckim oraz członkiem Rady Naukowej Polskiego Związku Niewidomych. Został odznaczony Złotym Medalem za Długoletnią Służbę.

Jego zainteresowania to fotografia i turystyka górską. Jest członkiem PTTK oraz Stołecznego Klubu Tatrzańskiego w Warszawie.

